

Добрѣ дошла!

Бѣгай, бѣгай, зимо люта,
Бабичко зловѣща!
Пролѣтъ иде, приближава.
Ето я насрѣща! . . .

Първо я кокиче мило
Поздрави, погледна:
„О, добрѣ дошла отново,
Како ненагледна!“

„Добрѣ день, царкиньо! викатъ
Златни минзухари:
Охъ, добрѣ дошла! Съ душица
Ти едвамъ ни свари!“

„О, добрѣ дошла! синчеца
Вика въ храсталака,
Откога я чакамъ ази
Мойта мила кака!“

„Добрѣ день, честита срѣща!
Викатъ теменужки.
Ангелъ на дене щастливи,
Край на зли вихрушки!“

„О, добрѣ дошла! въ горица
Вика зайче клето,
Тебе чакамъ, че трѣвица
Нѣма по полето“.

„Пролѣтъ иде! викатъ, припкатъ
И дѣчица малки —
Хайде, братя, за цвѣтенца,
Нѣма вечъ пързалки!“

Ц. Калчевъ.